

شگفتی‌های انتخابات

یادداشتی از احمد زیدآبادی
درباره روندی که در مرحله اول رقابت ریاست جمهوری طی شد

تنه‌اشانس پیروزی

کنار گذاشتن بایدن برای دموکرات‌ها
گزینه‌ای پرریسک و بسیار سخت از نظر بوروکراتیک است

مرد میدان دیپلماسی

بازخوانی کارنامه محمد جواد ظریف
از سازمان ملل تا کارزار انتخابات ریاست جمهوری

عملکرد مردان اقتصاد

بازخوانی کارنامه دولت‌های پس از انقلاب از مهدی یازگان تا ابراهیم رئیسی

گزارش
جامعه
۱۴-۱۳

پیام ۶۰ درصدی

رفتار شناسی مشارکت ایرانی‌ها
در انتخابات هشتم تیر در گفت‌وگو با:
محمد مهدی مجاهدی
امیر حسین جلالی
مهران صولتی
امیر محمود خریچی
اردشیر گراوند

سرمقاله

ضرورت ترمیم شکاف

انتخاباتی که می‌توانست همه را گرفتار بخت و شکست کند حالا به مثابه فرصتی تازه پیش پای مردم قرار گرفته است. حضور کسانی که برای رای نایبند آمدند قابل انتظار بود و تنها بر سر میزان آن در قیاس با قبل و نسبت توزیع آن میان دو نامزد تردید وجود داشت. آنها که برای رای اصلاحی یا اعتراضی آمدند هم توانستند در رقابتی نابرابر و در منگنه‌ی داخل و خارج، نامزد مورد نظر خود را در ردیف اول بنشانند اگرچه مطلوب‌تر این بود که به حد نصاب برسد و کار را تمام کند. آنها که نیامدند اگرچه انگیزه‌های متفاوت داشتند و بخشی به گرایش و زیست غیرسیاسی در لایه‌هایی از نسل تازه مربوط است اما در بُعد سیاسی توانستند صدای خود را به گوش همه برسانند و خوشبختانه نه آن گونه که به فاجعه‌ای غیر قابل جبران بینجامد و چنان گسلی ایجاد کند که پُرشکنی نباشد. صدای ما هم در این میانه از مشارکت ۴۰ درصدی با عنوان حماسه حضور یاد می‌کند و اینها اما همه مربوط به جمعی است که پشت سر گذاشتیم. اصل داستان را باید در جمعه پیش رو جست و به آن به مثابه فرصتی برای ترمیم شکاف آمده‌ها و نیامده‌ها نگریست و برای آن کوشید. صف‌آرایی دو اردوگاه توسعه‌گرا و گشایشی با بنیادگرا و انسدادی را در انتخابات نمی‌توان نادیده انگاشت اما شکاف آمده‌ها و نیامده‌ها را باید پُر کرد تا با پیروزی نامزد توسعه‌گرا دولتی ملی شکل داد که ذیل آن بدنه جریان رقیب هم به خاطر پیشرفت ایران و توجه به ارزش‌های اصیلی چون نفی تبعیض و مذمت دروغ احساس آرامش کند. بحث بر سر اینکه آمده‌ها نگذاشتند رخ مشارکت چنان باشد که نیامده‌ها انتظار داشتند و متقابلاً نیامده‌ها نگویند که اگر آمده بودند کار در مرحله اول تمام شده بود، به جایی نمی‌برد و انرژی‌ها را تلف می‌کند و با شعار منتخب اول ناسازگار است که خواستار شستن کینه‌ها از سینه‌هاست. جنس مرحله دوم انتخابات با مرحله اول متفاوت است خاصه اینکه ظرفیت آزاد نشده‌ای در پشت سر آن وجود دارد که بدون تهییج و هراس افکنی می‌تواند به بارآوری آن به سوی تشکیل دولتی ملی و توسعه‌گرا فراتر از تقسیم‌بندی‌های گذشته (اصلاح طلب/ اصول گرا) بینجامد. خوشبختانه رقیب بر موی از وعده‌های پوپولیستی سوار نیست و اختلاف بر سر نوع نگاه به مسیرها و کارکردها و بر سر واقعیت‌هاست. هر قدر شکاف کنونی میان قائلان به آمدن و رای دادن با تجربه حضور روز جمعه ۸ تیر با رویکرد غیبتی بی‌توجه به تبعات آن پر شود می‌توان به ترمیم شکاف بعدی با جریان رقیب در فرای تشکیل دولت ملی هم اندیشید. این شکاف را حتماً باید ترمیم کرد. نخست در میان رای اصلاحی یا مخالفان و در گام بعد درون ساختار تا توسعه و منافع ملی وارد زبان همگان شود و به جای اختلاف بر سر کجا رفتن در این باره گفت‌وگو شود که چگونه می‌توان رفت.

پزشکیان پس از صدرنشینی در مرحله اول: طرحی نو در اندازیم

پیام
کاندیدا
۴

دوقطبی گام دوم

بررسی آنچه در مرحله اول انتخابات ریاست جمهوری در هشتم تیر گذشت و برآوردی که از **رقابت مسعود پزشکیان و سعید جلیلی** می‌توان داشت

تحلیل
سردبیر
۴-۵